

Sygn. akt V KZ 20/20

POSTANOWIENIE

Dnia 1 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

w sprawie **J. K.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 1 lipca 2020 r.

zażalenia skazanego

na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Izby Karnej Sądu Najwyższego z dnia 13 maja 2020 r.

o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 13 sierpnia 2015 r., sygn. akt II AKa (...)

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł :

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

W dniu 5 marca 2020 r. wpłynął do Sądu Najwyższego, przekazany przez Sąd Apelacyjny w (...), osobisty wniosek skazanego J. K. o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 13 sierpnia 2015 r., sygn. akt II AKa (...).

Zarządzeniem z dnia 10 marca 2020 r. wezwano skazanego do uzupełnienia w terminie 7 dni braków formalnych wniosku o wznowienie poprzez sporządzenie i podpisanie go przez adwokata lub radcę prawnego ustanowionego z wyboru oraz wskazanie (z uwagi na sygnalizowaną przez J. K. podstawę wznowienia z art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k.) wyroku skazującego lub orzeczenia, o którym mowa w art. 541 § 2 k.p.k., bądź okoliczności wskazujących na popełnienie

przestępstwa; pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania. Odpis zarządzenia został doręczony wnioskodawcy w dniu 19 marca 2020 r.

Wobec nieusunięcia przez skazanego braków formalnych we wskazanym wyżej 7-dniowym terminie, zarządzeniem z dnia 13 maja 2020 r., sygn. akt II V KO 27/20 Przewodniczący II Wydziału Karnego Izby Karnej Sądu Najwyższego odmówił przyjęcia osobistego wniosku J. K. o wznowienie postępowania we wskazanej wyżej sprawie. Odpis powyższego zarządzenia wraz z pouczeniem o możliwości i terminie jego zaskarżenia został doręczony skazanemu w dniu 26 maja 2020 r.

W dniu 27 maja 2020 r. J. K. wniósł do Sądu Najwyższego zażalenie na powyższe zarządzenie. W uzasadnieniu podał, że we wskazanym przez Sąd 7 - dniowym terminie nie jest w stanie uzupełnić braku formalnego wniosku o wznowienie poprzez jego sporządzenie przez adwokata czy radcę prawnego ustanowionego z wyboru, gdyż przebywa w jednostce penitencjarnej i ma utrudniony kontakt ze środowiskiem zewnętrznym, a nadto nie posiada środków finansowych umożliwiających mu ustanowienie obrońcy z wyboru. Oświadczył, że zwrócił się do Sądu Apelacyjnego w (...) z wnioskiem o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu. W dalszej części uzasadnienia zażalenia skarżący po raz kolejny zawarł wywody sugerujące popełnienie przestępstwa w sprawie przez patologa przeprowadzającego sekcję zwłok, a następnie prokuratora wnoszącego i popierającego akt oskarżenia, świadka występującego w sprawie, czy sędziego składu rozpoznającego sprawę w Sądzie Okręgowym w S..

Podnosząc powyższe, żalący wniósł o wznowienie postępowania w sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie skazanego nie jest zasadne.

Zgodnie z dyspozycją art. 545 § 2 k.p.k. jeśli wniosek o wznowienie postępowania nie pochodzi od prokuratora, powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata, radcę prawnego albo radcę Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej. W doktrynie oraz orzecznictwie obowiązek ten określany jest powszechnie jako przymus adwokacki, chodzi bowiem o to, by przedmiotowy wniosek opracował podmiot fachowy. Użyte w tym przepisie sformułowanie "powinien" jest równoznaczne z bezwzględną koniecznością realizacji nakazu w

nim zawartego. Złożenie wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego osobiście przez samego wnioskodawcę (skazanego, ukaranego, podejrzanego), jest czynnością prawnie bezskuteczną (zob. T. Grzegorzczuk. Kodeks postępowania karnego. Komentarz. Warszawa 2008, s. 1153; postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 7 lutego 2018 r., III KZ 69/17, z dnia 13 września 2012 r., III KZ 67/12, Lex Nr 1220908; z dnia 21 listopada 2012 r., IV KZ 65/12, Lex Nr 1228644; z dnia 30 września 1996 r., V KZ 47/96, OSNKW 1996, Nr 11 - 12, poz. 88).

W niniejszej sprawie J. K. nie był legitymizowany do sporządzenia osobistego wniosku o wznowienie postępowania w sprawie, wobec czego został on wezwany, w trybie art. 545 § 2 k.p.k. w zw. z art. 120 § 1 k.p.k., do uzupełnienia braku formalnego wniosku poprzez jego sporządzenie i podpisanie przez adwokata lub radcę prawnego z wyboru, w terminie 7 dni. Powołanym wyżej zarządzeniem (z uwagi na sygnalizowaną przez J. K. podstawę wznowienia z art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k.) został również zobligowany do wskazania wyroku skazującego lub orzeczenia, o którym mowa w art. 541 § 2 k.p.k., bądź okoliczności wskazujących na popełnienie przestępstwa. Ponieważ skazany, mimo wezwania, nie usunął braków formalnych, wydanie zaskarżonego zarządzenia było konieczne i w pełni uzasadnione.

Odnosząc się do twierdzeń skarżącego, zarzucającego, że termin 7 - dniowy jest terminem zbyt krótkim do realizacji wskazanych w zarządzeniu obowiązków, wspomnieć wypada, że 7 - dniowy, wynikający z art. 120 § 1 k.p.k. termin, nie może zostać skrócony lub przedłużony zarządzeniem organu procesowego. Należy liczyć go od dnia doręczenia wnoszącemu pismo wezwania do uzupełnienia braku. Termin ten nie ma charakteru zawitego, a więc nie podlega przywróceniu (zob. post. Sądu Najwyższego z 6 kwietnia 2006 r., II KZ 12/06, LEX nr 182952; post. Sądu Najwyższego z 10 kwietnia 2006 r., IV KZ 13/06, OSNKW-R 2006, poz. 805). Skuteczne usunięcie braku formalnego pisma procesowego w sytuacji, gdy wnoszący to pismo został już do tego wezwany, jest możliwe tylko i wyłącznie w trybie art. 120 k.p.k. Nie ma możliwości uczynienia tego później, np. w zażaleniu na zarządzenie o odmowie przyjęcia środka odwoławczego (zob. post. Sądu Najwyższego z 22 września 2006 r., V KZ 35/06, OSNKW-R 2006, poz. 1804).

Jednocześnie przypomnieć należy skarżącemu, że złożenie wniosku o wznowienie postępowania na korzyść skazanego nie jest ograniczone żadnym terminem. W realiach niniejszej sprawy znaczy to tyle, że J. K. po zebraniu odpowiednich środków finansowych, umożliwiającym mu ustanowienie adwokata czy radcę prawnego z wyboru i zleceniu mu sporządzenia takiego wniosku sprawie może ponowić wniosek o wznowienie postępowania w sprawie, o ile oczywiście obrońca ten uzna, że powody do wznowienia postępowania na gruncie przedmiotowej sprawy faktycznie istnieją.

Z uwagi na powyższe, zaskarżone zarządzenie uznać należy za prawidłowe, zaś argumenty wskazane w zażaleniu za niezasadne, niemogące skutecznie podważyć trafności tego zarządzenia.

Z uwagi na powyższe, Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.